

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Epistolam B. Pauli ad Romanos

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

14 Quicumque enim Spiritu Dei aguntur, hi filij Dei sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39447

clinet, vertit in desideria, quibus nemo iustus caret; & ipsam mortificationē actu præstandam, in mortificandi studium ac conatum inefficacem. Hæ eius artes sunt.

14. *Quicumque enim Spiritu Dei aguntur, hi filij Dei sunt.*

Probatio eius est quod proximè præcessit. Ne enim quis, audito quòd Spiritu ^{Carnis facta mortificandi facultas.} facta carnis mortificare oportet, vel id sibi difficile existimaret ex ignavia, vel id se suis viribus præstare posse putaret ex præsumptione, utriusque malo occurrit Apostolus, docēs nec humanis viribus id fieri, sed Spiritu Dei; nec Dei Spiritu carere posse, qui filij Dei sunt. Certa enim filiorum Dei nota, certa felicitas, & Dei erga eos dignatio est, ut Spiritum Dei habeāt, atque ab eo in carnis mortificatione perpetuò agantur, id est, adiuvantur; atque ita adiuvantur, ut ipsi agant quoque, & agenti eos gratiæ libera electione vel cooperentur, (ut in sermone præallegato prolixè & copiosè hunc locum pertractans docet S. Augustinus) vel etiam ab agente gratia deficiant ad seipsos, ut idem docet Augustinus alibi.

Calvinus hunc etiam locum nefariè corrumpit, & scopum ac sensum Apostoli esse ait, *ut his verbis fideles animentur ad indubiã salutis suæ fiduciam.* Atqui de hac fiducia nihil habemus toto hoc capite disputavit Apostolus.

G g 5 Et

Serm. 13. de verb. Apostoli. In enchirid. c. 64.

Calvini corruptela ex ipso probatur Calvino.

Et fatetur Calvinus, hæc verba probationem continere eius quod proximè præcessit. Vnde lo-
 contra Calvinū ratiocinamur: Hæc senten-
 tia probatio eius est quod proximè præcessit: Sed in
 eo quod proximè præcessit, de salutis vultu
 fiducia nihil profus actum aut dictum est: ve-
 rum de factis carnis Spiritu mortificationis.
 Ergo hic locus non ad animandos fideles de
 aliqua salutis fiducia, sed ad animandos fi-
 deles ad strenuā carnis suæ mortificationem
 propriè & vnicè valet. Obseruet autem le-
 ctor, quòd ex hac simplici ac nuda assertione
 nulla ratiōe, nullo argumento firmata, imò
 quam euidens ratio falsam conuicit, permissa
 ac si fortissima demonstratione probata res
 esset, aut in verbis Apostolicis euidenter con-
 spiceretur, à tota disputatione Apostolica
 lectoris animum abducit, & tam hanc quam
 subsequentes sententias ad sensum ab Apo-
 stoli verbis totoque hinc scopo & intentione
 alienissimis violèter contorquet. Mox quip-
 pe in hac sententia vide quàm citò conclu-
 dat, & cornutum struat syllogismum. *Summa*
 (inquit) *huc redit: Filij Dei sunt, qui Spiritu*
Spiritu Dei aguntur: Omnes filij Dei sunt heredes
vita æternæ: Ergo certi de vita æternæ esse debent,
quicumque aguntur Spiritu Dei. Ponit in conclu-
 sione quòd nec propositio nec assumptio con-
 tinebat: vt propterea talis conclusio non ex
 medijs assumptis, sed ex cerebro disputantis
 capta fuerit. De certitudine, inquam, vita
 æternæ

Conclu-
 siones
 Caluini
 impudē-
 tissimæ.

Caluini
 cornutus
 paralogis-
 mus.

æternæ nec maior nec minor propositio lo-
quitur, sed sola conclusio. Quod tale in dis-
putando vitium est, quo vix turpius accidere
possit. Cæterum seruatis Caluini medijs
hæc est recta & legitima argumentatio: Non
sunt heredes vitæ æternæ nisi filij Dei: Omnes
filij Dei Spiritu Dei aguntur: Ergo omnes
hæredes vitæ æternæ Spiritu Dei aguntur.
Hæc conclusio & ex illis medijs rectè conse-
quitur, & vera est, quia media assumpta vera
sunt. Debēt omnes hæredes vitæ æternæ, vt,
quod sperant, certò assequantur (neque enim
in hac vita nisi *secundum spem heredes* sunt) Spi-
ritu Dei agi, non spiritu carnis suæ, vt secun-
dum Dei Spiritum viuant, facta carnis mor-
tificantes; non secundum carnem, opera car-
nis perpetrantes. Vnde iterum certitudo gra-
tiæ, quam ex hoc loco quasi ex pumice aqua
haurire voluit Calvinus, ex huius loci cir-
cumstantia manifestè refellitur. Nam si ex ope-
ribus estimandum qualiter affectus sit erga nos Do-
minus (ait ipse Calvinus) id ne tenui quidem con-
suetura assequi nos posse fateor. Atqui hæc opera
secundum Spiritum necessariò requiruntur,
vt in superiori sententia, quam ista confirmat,
ostensum est. Sed huiusmodi paralogismis,
& diuinæ Scripturæ manifestis corruptelis,
nititur Calviniana hodie & Lutherana cer-
tutudo gratiæ.

Tit. 3.

Certitu-
do gratiæ
euertitur.Institur.
lib. 3 c. 2.
num. 36.